

Evacuatie van live-aboards op schepen in Fiumicino

Reisverslag 7 - 2005

Buien in het binnenland

Na bijna 4 jaar bootbewoner werden we afgelopen zondagavond en nacht, tijdelijk evacués. Hoe dat kwam?

Wel, op zondagmorgen 27 november om 8 uur horen en zien we dat de rivier de Tiber met megasnelheden langs ons Zeezwaluwtje snelt en hele vuilnisbelten met zich mee voert naar zee. Gedurende de laatste twee dagen had het niet alleen in Fiumicino maar ook in het hele stroomgebied van de Tiber (een regenrivier) enorm geregend.

De kleur van het water verandert snel van helder donkerkleurig naar modderbruin en er verschijnen zelfs draaikolken rond alle afgemeerde boten. Intussen bevat het water zoveel zand dat we bij het doorspoelen van het toilet al niet meer kunnen spreken van doorspoelen maar meer van begraven zoals op een kattenbak. Maar hetgeen we kwijt willen verdwijnt met gezwinde spoed richting zee.

Naast de enorme hoeveelheid regen die valt, waait het met een 6-7 Bft vanuit West tot Zuidwest recht de riviermonding in. De afvoer van de rivier wordt daardoor negatief beïnvloed.

Gestaag stijgt het waterpeil en rond het middaguur kunnen we zo de kade opstappen terwijl we daar normaal een ladder aan de kadewal voor nodig hebben. Al een verhoging van 1 meter. We halen de kadeladder die precies in het midden van ons schip hangt weg. De fenders blijven eraan hangen als we door wind en stroming zowel heen en weer als op en neer bewegen (surge). We merken nu pas dat we 's nachts al een fender zijn kwijtgeraakt door het surgen. Nu bevestigen we ze allemaal opnieuw en met een extra knoop.

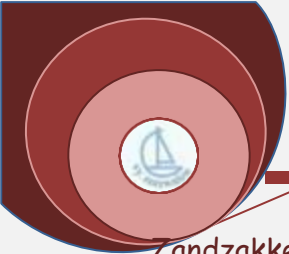

De harde wind en de hoge waterstand zijn spectaculair en als het even droog is pakken we ons dik in en wandelen naar de riviermonding om te zien hoe het aan zee is. Langs de kade lopend, zien we dat alle vissersschepen 2 rijen dik tussen de voetliftbrug zijn geparkeerd, wat op nog

meer slecht weer wijst.

Aan het einde van de kade vlakbij de haveningang denderen enorme golven naar binnen en breken met grote modderschuimkragen in het eerste gedeelte van de rivier. Geen zeilweer vandaag! Iets uit de kust zien we 3 grote commerciële schepen voor anker liggen. We vermoeden dat het verder op zee door hoge deining en harde wind, slechter is dan we vanuit de haveningang kunnen zien. Met de wind in de rug lopen we in het verschenen bleke zonnetje terug naar de boot.

Evacuatie van live-aboards op schepen in Fiumicino

Zandzakken voor de deur

Uiteraard is de waterstand onder de live-aboards het gespreksonderwerp van de dag. Toch zijn we met z'n allen totaal overdonderd als we om 3 uur in de middag van Michael (de werfeigenaar) horen dat we van Guardia Civile van boord moeten.

Note: Naast de 8 ons bekende soorten politie-/overheidsdienaren is deze Guardia nu toegevoegd aan onze databank.

Er blijkt in de Tiber net voor Rome een sluis of dam te

zijn die mogelijk opgezet moet worden als het water daar nog verder steigt. Indien die sluis opgezet moet worden of ergens onderweg een dam doorbreekt, kan dat een vloedgolf van 1,5 tot 2 meter veroorzaken op de plaats waar wij in de rivier liggen.

We willen en kunnen het bijna niet geloven, maar als Michael en Baboe met een paar vrijwilligers de vloedplanken met de kraan in het open stuk muur rond de werf gaat plaatsen, weten we dat de situatie kritiek is en dat het echt serieus is.

We gaan terug aan boord en moeten beslissen wat we mee de kant op nemen. Dat is erg lastig als je niet weet voor hoe lang het is en wat er staat te gebeuren. Je gaat je allerlei doemdenkbeelden voor ogen halen, want een vloedgolf van 2 meter betekent dat de boot mogelijk op de kant gegooid kan worden. Enorme schade of zelfs zinken van de boot kan dan tot de mogelijkheden behoren. We beginnen allebei een rugzak in te pakken terwijl we elkaar op de hoogte houden van wat we inpakken.

Wat neem je mee in zo'n geval?

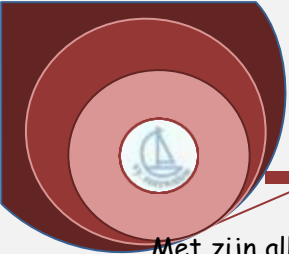
Wij konden zo snel alleen maar de volgende zaken bedenken:

Verzekeringspapieren, eigendomsbewijs van de boot (naar aanleiding van de ouders van vrienden die een boot verspeelden op de rotsen en na berging niet konden aantonen dat het om hun boot ging. De papieren lagen nog aan boord. Ze mochten pas aan boord als het eigendomsrecht aangetoond was.

Onze paspoorten, geld creditkaarten, laptop en alle back-ups, telefoontjes met toebehoren, digitale camera toiletartikelen, schoon ondergoed (mocht het wat langer duren) handdoeken, wat mueslireepjes, chocolade (voor de inwendige mens).

In 10 minuten staan we met de rugzakken op de kant samen met de andere bootbewoners. Iedereen loopt wat onwennig en een beetje lacherig rond en we denken met zijn allen dat het wel mee zal vallen. Het enige positieve aan het geheel is, dat het momenteel niet regent! Aan Michael is verteld dat een eventuele vloedgolf zo rond 5 uur in Fiumicino zou zijn als de sluis opgezet moet worden.

Evacuatie van live-aboards op schepen in Fiumicino

Met zijn allen kijken we hoe de vloedplanken met man en macht in de daar voorbestemde gleuven gezet worden. Hoewel al het werk rond de werf tot nu toe goed gecoördineerd verliep gaat dit wat knullig. Ook hier komt waarschijnlijk een beetje stress om de hoek kijken. Als we van Anna, de secretaresse horen dat dit de eerste keer in 8 jaar is (de periode dat zij op de werf werkzaam is) dat deze vloedplanken geplaatst worden, zijn we helemaal overtuigd dat het een serieuze crisis is.

Hoe heet wordt de soep gegeten

Echter, om 17 uur zijn nog maar de helft van de vloedplanken geplaatst, maar gelukkig stijgt het water niet meer. Als om 19 uur de situatie nog steeds stabiel is, gaat iedereen terug aan boord. Het hoogwater alarm is nog steeds van kracht en Michaela zal ons op de hoogte houden. Hij verwacht rond 22 uur meer nieuws te krijgen. Alle live-aboards op de 5 schepen hebben al afgesproken dat er indien nodig vanaf 22 uur een wachtsysteem wordt opgezet, zodat niet iedereen wakker hoeft te blijven om de waterstand in de gaten te houden.

Riens en ik gaan weer terug aan boord want we hebben het stervenskoud gekregen in de koude wind. Riens steekt de kachel weer aan en de elektriciteit wordt weer aangesloten (was centraal afgesloten). Ons avondeten bestaat uit een bordje opgewarmde macaroni/tonijn schotel, lekker voor de kachel, zodat we weer op temperatuur kunnen komen.

De rugzakjes blijven ingepakt en worden nog wat aangevuld met spullen waar we op de kant staand nog aan denken, voornamelijk iets te eten, wat warme truien, mutsen en handschoenen en een zaklantaarn. Ook graven we onze warme Nederlandse zeilpakken op (in 3 jaar niet gebruikt en ruiken dan ook wat muff), want de zomerjasjes die we vanmiddag aan hadden zijn niet geschikt in zulke omstandigheden.

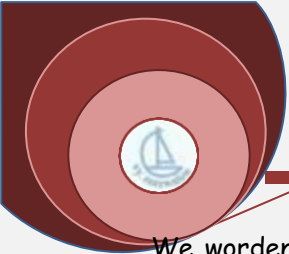
Als we om 22 uur net weer warm zijn, komt Michaela ons vertellen dat we geëvacueerd gaan worden in opdracht van de burgemeester. De situatie langs de hele Tiber is dusdanig kritiek dat we niet meer aan boord mogen blijven. We zullen over 30 minuten met een busje worden afgehaald en naar een speciaal centrum gebracht worden. Voor de nacht zullen we onderdak krijgen evenals 200 andere inwoners van Fiumicino die in laag gelegen gebieden langs de Tiber wonen.

Toch maar voorbereiden op linke soep

De kachel gaat weer uit en de stroom wordt weer afgesloten. De vogels laten we aan boord. We hebben ingeschat dat ze meer gevaar lopen met het rondsnoeien dan dat er echt gevaar bestaat voor het afborrelen van de boot. Als we de boot afsluiten en met de rugzakken en de AH-tas op de kant staan staat het huilen ons nader dan het lachen. We weten niet voor hoelang en waar we heen gebracht worden en of we überhaupt weer terug aan boord kunnen komen.

We weten niet wat we zullen aantreffen als de crisis over is. Zelfs op een boot ben je dus niet veilig met hoge rivier waterstanden, wie had dat gedacht!

Met z'n 9-enen lopen we bepakkt en gezakt naar de weg en daar stoppen even later 2 busjes (met zwaailicht!!!!) van het "Crosso Rossa" het Italiaanse Rode Kruis.

Evacuatie van live-aboards op schepen in Fiumicino

We worden door vriendelijke vrijwilligers in de busjes geholpen (bagage achterin) en dan gaan we in konvooi (2 busjes en Hans van de Time Out in zijn eigen auto in het midden) naar het registratiecentrum aan de andere kant van Fiumicino.

Tijdens de rit vraagt de chauffeur ons waar we vandaan komen (nationaliteit) om de spanning wat te breken. Ook wordt ons gevraagd of we al gegeten hebben, want in Italië wordt 's avonds erg laat gegeten. We hebben allemaal warm gegeten en hoeven daarom geen gebruik te maken van de beschikbare eet-faciliteiten.

Bij het centrum zien we tientallen busjes en auto's van het Rode Kruis en ontelbare vrijwilligers rondlopen. We gaan het gebouw in, wat een soort gymlokaal in Kersttooi en worden opgevangen door een Engels sprekende dame die de touwtjes in handen heeft.

Ze legt ons keurig uit wat de bedoeling is en wat ze gaat doen. Ze heeft onze persoonlijke gegevens nodig en aan de hand van de paspoorten noteert ze ieders naam en informeert wie er als stellen bij elkaar horen en wie als alleenstaande wordt ingeschreven. Vervolgens belt ze met een hotel in Fiumicino en regelt voor ons allemaal een kamer.

Ze vertelt dat we de volgende morgen weer terug kunnen aan boord en bij het verlaten van het hotel we alleen maar hoeven te tekenen want alle kosten worden betaald door de gemeente Fiumicino.

Geen gymzaal met veldbedjes

Na een half uurtje in het registratiecentrum worden we met een Rode Kruis busje naar het Mariot Hotel gebracht. Dit hotel ligt 500 meter verder aan dezelfde weg als onze werf, we kunnen dus bijna onze schepen zien! Om 24 uur zijn we ingecheckt en kunnen allemaal naar onze kamers, die erg mooi en luxe zijn. We voelen ons niet echt evacués op dat moment.

Ik (Ineke) heb een beeld van evacués als zijnde; een grote groep mensen die wat verloren in gymzalen of speciale ruimtes op matrassen of stretchers moeten slapen en worden verzorgd (gelaafd) door het Leger des Heils.

Wel, hier in Italië is het dus anders. Toch hadden we veel liever op ons bootje geslapen dan in het luxe hotel.

Evacuatie van live-aboards op schepen in Fiumicino

We gaan nog even richting hotelbar om met de anderen een drankje te nuttigen, maar de bar blijkt al gesloten. Zelf zijn we vergeten iets te drinken mee te nemen dus wordt de minibar in de kamer aangesproken.

Beiden vinden we dat we wel een drankje voor alle schrik en spanning hebben verdiend! Na een uurtje rustig lezen gaan we toch maar "te kooi". Wat onwennig in het grote lits-jumeaux bed op vaste grond slapen we in stukjes doordat we beiden ons wel wat zorgen maken over de boot.

Als we om 7 uur voor de zoveelste keer wakker zijn, staan we maar op. In de luxueuze badkamer neem ik (I) een uitgebreid heet bad terwijl Riens zich gezellig staat te scheren. Nadat we beiden gewassen en aangekleed zijn, gaan we op zoek naar de ontbijtzaal. Hier genieten we van een uitgebreid ontbijt met bergen scrambled eggs en bacon die de hartkleppen goed smeren.

Nagenietend bij een kopje thee komt Heidrun van de Maid of Wyven ons vertellen dat zij tijdens haar ochtend joggingrondje al heeft gezien dat de schepen er vredig bijliggen. Hlemaal gerustgesteld beginnen we onze dag en om 9 uur checken we bij de balie uit. Dat denken we tenminste, maar we zijn "kwijt". De computer kent onze namen niet en op de kamer waar we lekker geslapen hebben staat iemand anders geboekt! Maar, als de dame achter de balie hoort dat we evacués uit Fiumicino zijn, wuift ze ons weg en zegt dat alles oké is. We hoeven ons geen zorgen te maken. Zelfs de drankjes van de minibar mogen we niet betalen.

Hoe zit dat nu met dat idee wat je hebt over de Italianen

Terug aan boord zitten we nog wat beduusd in de kuip met een bakje Nescafé dat we gauw even gezet hebben. We zien nu bij daglicht dat de vloedplanken stevig in de muur zitten en we moeten helemaal omlopen om

naar de weg te kunnen komen of via de ladders over de muur klimmen. We zien nu pas dat bij de naastgelegen werf ook vloedplanken zijn geplaatst.

of zijn die

volledig aan hun Balkenend geholpen).

Naar de mede yachties toe, nemen we de hele situatie nogal laconiek op maar je merkt over en weer dat iedereen op zijn eigen manier toch wel een beetje onder de indruk is. In vaktal gesproken, we zijn wat van de leg af. Aan de ene kant is de verwachte vloedgolf van de rivier niet gekomen, aan de andere kant is er een efficiënt apparaat in werking gesteld dat draaide op gemotiveerde vrijwilligers. Hebben wij die nog In Nederland

Zelfs daar waar je tussen de gemeente en hotels wrijving zou verwachten is er volle medewerking. De mensen tegenover je als geïnteresseerde medemens. Al ging het hier om een maatregel die gelukkig alleen uit voorzorg nodig bleek te zijn, de hele exercitie is op ons zeer hartverwarmend overgekomen en we kijken er met een goed gevoel op terug.

's Middags horen we op de radio dat de hele evacuatie "wereldnieuws" is en Richard van de Maid vertelt dat er een bericht van Reuter op het internet staat.

Rome's Tiber river threatens to burst banks

28 Nov 2005 09:14:36 GMT
Source: Reuters

Background

TIPSHEET: Aid experts debunk post-disaster myths

MORE

ROME, Nov 28 (Reuters) - Rome's Tiber river threatened to breach its banks on Monday following days of unseasonably heavy rains that have caused the river to swell to its highest level in 50 years.

Fire services started evacuating several hundred people from houses close to the Tiber in Rome's suburbs late on Sunday. Police kept the five metro stations closest to the river's highest level open overnight in case more had to flee.

Emergencies and topics

Climate and Weather

MORE

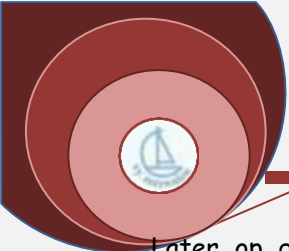
Countries

ITALY

RESET FULL-SIZE MAP

Italy profile
View Roma
View Firenze

MORE

Evacuatie van live-aboards op schepen in Fiumicino

Later op de dag maken we de afspraak met de werfeigenaar wanneer hij thuis over een nieuwe hoogwater situatie wordt geïnformeerd, hij direct telefonisch contact met ons opneemt. Wij zullen dan direct de andere yachties informeren. Hij kan dan zodra hij op de werf aankomt, de boel verder coördineren. Met deze afspraak voelen wij ons gerust om dan eindelijk onze eigen kooi weer in te kruipen.

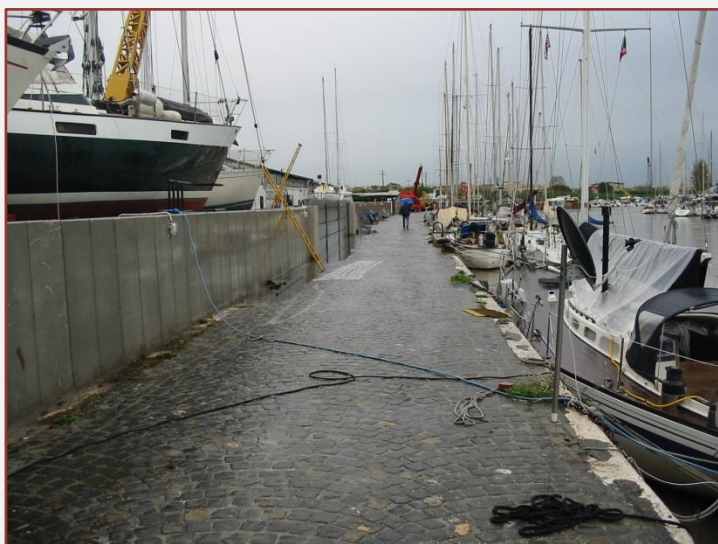
Even vooruitkijken

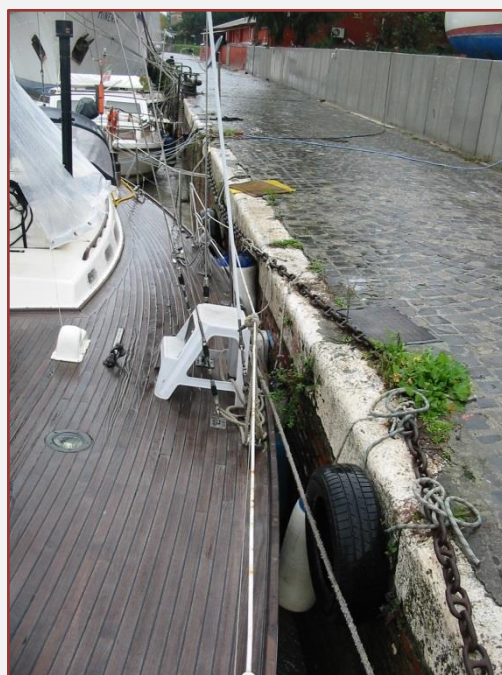
Momenteel (dinsdagavond 29 november) gaan we richting springtij wat een extra 40cm toevoegt aan het waterpeil bij hoogwater en wordt er voor de komende twee dagen nog een heleboel regen in het binnenland verwacht. De stroomsnelheid van de rivier is nog steeds gigantisch 6kn/uur!

In overleg met Michaela hebben we als extra stootkussens 2 autobanden op de rand van de kade vastgesjord voor het geval de fenders tussen de wal en het schip "uitploppen". Autobanden drijven nl niet en dan hebben we toch nog iets bescherming tegen de kaderand indien het water over de kade

gaat stromen en de boot als het ware met de zijkant "op de kade" gaat rusten. Hopelijk zullen ze niet nodig zijn.

De rugzakjes staan nu klaar voor het geval dat maar voorlopig vallen we weer terug op de afspraak van de yachties onderling om bij toerbeurt een aantal uren per nacht een oogje in het zeil te houden zodat de rest goed kan slapen.

Hoe we ons voelen?

Onzeker en vreemd, zeker nu het de afgelopen nacht weer veel geregend heeft. We wachten met spanning af en hopen dat alles een storm in een glas water blijkt te zijn geweest.

— / —